

1. І сталось, коли закінчив Ісус усі ці слова, Він сказав Своїм учням:
2. Ви знаєте, що через два дні буде Пасха, і Людський Син буде виданий на розп'яття.
3. Тоді первосвященики, і книжники, і старші народу зібралися в домі первосвященика, званого Кайяфою,
4. і радилися, щоб підступом взяти Ісуса й забити.
5. І вони говорили: Та не в свято, щоб бува колотнеча в народі не сталась.
6. Коли ж Ісус був у Віфанії, у домі Симона прокаженого,
7. підійшла одна жінка до Нього, маючи алябастрову пляшечку дорогоцінного мира, і вилила на Його голову, як сидів при столі Він.
8. Як побачили ж учні це, то обурилися та й сказали: Нащо таке марнотратство?
9. Бо дорого можна було б це продати, і віддати убогим.
10. Зрозумівши Ісус, промовив до них: Чого прикрість ви робите жінці? Вона ж добрий учинок зробила Мені.
11. Бо вбогих ви маєте завжди з собою, а Мене не постійно ви маєте.

12. Бо, виливши миро оце на тіло Моє, вона те вчинила на похорон Мій.

13. Поправді кажу вам: де тільки оця Євангелія проповідувана буде в цілому світі, на пам'ятку їй буде сказане й те, що зробила вона!

14. Тоді один із Дванадцятьох, званий Юдою Іскаріотським, подався до первосвящеників,

15. і сказав: Що хочете дати мені, і я вам Його видам? І вони йому виплатили тридцять срібняків.

16. І він відтоді шукав слушного часу, щоб видати Його.

17. А першого дня Опрісноків учні підійшли до Ісуса й сказали Йому: Де хочеш, щоб ми приготували пасху спожити Тобі?

18. А Він відказав: Ідіть до такого то в місто, і перекажіть йому: каже Вчитель: час Мій близький, справлю Пасху з Своїми учнями в тебе.

19. І учні зробили, як звелів їм Ісус, і зачали пасху готувати.

20. А коли настав вечір, Він із дванадцятьма учнями сів за стіл.

21. І, як вони споживали, Він сказав: Поправді кажу вам, що один із вас видасть Мене...

22. А вони засмутилися тяжко, і кожен із них став питати Його: Чи не я то, о Господи?

23. А Він відповів і промовив: Хто руку свою вмочить у миску зо Мною, той видасть Мене.

24. Людський Син справді йде, як про Нього написано; але горе тому чоловікові, що видасть Людського Сина! Було б краще йому, коли б той чоловік не родився!

25. Юда ж, зрадник Його, відповів і сказав: Чи не я то, Учителю? Відказав Він йому: Ти сказав...

26. Як вони ж споживали, Ісус узяв хліб, і поблагословив, поламав, і давав Своїм учням, і сказав: Прийміть, споживайте, це тіло Моє.

27. А взявши чашу, і подяку вчинивши, Він подав їм і сказав: Пийте з неї всі,

28. бо це кров Моя Нового Заповіту, що за багатьох проливається на відпущення гріхів!

29. Кажу ж вам, що віднині не питиму Я від оцього плоду виноградного аж до дня, коли з вами його новим питиму в Царстві Мого Отця.

30. А коли відспівали вони, то на гору Оливну пішли.

31. Промовляє тоді їм Ісус: Усі ви через Мене спокуситесь ночі цієї. Бо написано: Уражу пастиря, і розпоршаться вівці отари.

32. По воскресенні ж Своїм Я вас випереджу в Галілеї.

33. А Петро відповів і сказав Йому: Якби й усі спокусились про Тебе, я не спокушуся

ніколи.

34. Промовив до нього Ісус: Поправді кажу тобі, що ночі цієї, перше ніж заспіває півень, відречешся ти тричі від Мене...

35. Говорить до Нього Петро: Коли б мені навіть умерти з Тобою, я не відречуся від Тебе! Так сказали й усі учні.

36. Тоді з ними приходить Ісус до місцевости, званої Гефсиманія, і промовляє до учнів: Посидьте ви тут, аж поки піду й помолюся отам.

37. І, взявши Петра й двох синів Зеведеєвих, зачав сумувати й тужити.

38. Тоді промовляє до них: Обгорнена сумом смертельним душа Моя! Залишіться тут, і попильнуйте зо Мною...

39. І, трохи далі пройшовши, упав Він долілиць, та молився й благав: Отче Мій, коли можна, нехай обмине ця чаша Мене... Та проте, не як Я хочу, а як Ти...

40. І, вернувшись до учнів, знайшов їх, що спали, і промовив Петрові: Отак, не змогли ви й однієї години попильнувати зо Мною?...

41. Пильнуйте й моліться, щоб не впасти на спробу, бадьорий бо дух, але немічне тіло.

42. Відійшовши ще вдруге, Він молився й благав: Отче Мій, як ця чаша не може минути Мене, щоб не пити її, нехай станеться воля Твоя!

43. І, прийшовши, ізнову знайшов їх, що спали, бо зважніли їм очі були.

44. І, залишивши їх, знов пішов, і помолився втретє, те саме слово промовивши.

45. Потому приходить до учнів і їм промовляє: Ви ще далі спите й спочиваєте? Ось година наблизилась, і до рук грішникам виданий буде Син Людський...

46. Уставайте, ходім, ось наблизився Мій зрадник!

47. І коли Він іще говорив, аж ось прийшов Юда, один із Дванадцятьох, а з ним люду багато від первосвящеників і старших народу з мечами та киями.

48. А зрадник Його дав був знака їм, кажучи: Кого поцілую, то Він, берить Його.

49. І зараз Він підійшов до Ісуса й сказав: Радій, Учителю! І поцілував Його.

50. Ісус же йому відказав: Чого, друже, прийшов ти? Тоді приступили та руки наклали на Ісуса, і схопили Його.

51. А ось один із тих, що з Ісусом були, витягнув руку, і меча свого вихопив та й рубонув раба первосвященика, і відтяв йому вухо.

52. Тоді промовляє до нього Ісус: Сховай свого меча в його місце, бо всі, хто візьме меча, від меча і загинуть.

53. Чи ти думаєш, що не можу тепер упросити Свого Отця, і Він дасть Мені зараз більше

дванадцяти легіонів Анголів?

54. Але як має збутись Писання, що так статися мусить?

55. Тієї години промовив Ісус до народу: Немов на розбійника вийшли з мечами та киями, щоб узяти Мене! Я щоденно у храмі сидів і навчав, і Мене не взяли ви.

56. Це ж сталось усе, щоб збулися писання пророків. Усі учні тоді залишили Його й повтікали...

57. А вони схопили Ісуса, і повели до первосвященника Кайяфи, де зібралися книжники й старші.

58. Петро ж здалека йшов услід за Ним аж до двору первосвященника, і, ввійшовши всередину, сів із службою, щоб бачити кінець.

59. А первосвященники та увесь синедріон шукали на Ісуса неправдивого свідчення, щоб смерть заподіяти Йому,

60. і не знаходили, хоч кривосвідків багато підходило. Аж ось накінець з'явилися двоє,

61. і сказали: Він говорив: Я можу зруйнувати храм Божий, і за три дні збудувати його.

62. Тоді первосвященик устав і до Нього сказав: Ти нічого не відповідаєш на те, що свідчать супроти Тебе?

63. Ісус же мовчав. І первосвященик сказав Йому: Заприсягаю Тебе Живим Богом, щоб нам Ти сказав, чи Христос Ти, Син Божий?
64. Промовляє до нього Ісус: Ти сказав... А навіть повім вам: відтепер ви побачите Людського Сина, що сидітиме праворуч сили Божої, і на хмарах небесних приходитиме!
65. Тоді первосвященик роздер одежу свою та й сказав: Він богозневажив! Нащо нам іще свідки потрібні? Ось ви чули тепер Його богозневагу!
66. Як вам іздається? Вони ж відповіли та сказали: Повинен умерти!
67. Тоді стали плювати на обличчя Йому, та бити по щоках Його, інші ж киями били,
68. і казали: Пророкуй нам, Христе, хто то вдарив Тебе?...
69. А Петро перед домом сидів на подвір'ї. І приступила до нього служниця одна та й сказала: І ти був з Ісусом Галілеянином!
70. А він перед всіма відрікся, сказавши: Не відаю я, що ти кажеш...
71. А коли до воріт він підходив, побачила інша його та й сказала привним там людям: Оцей був з Ісусом Назарянином!
72. І він знову відрікся та став присягатись: Не знаю Цього Чоловіка!...
73. Підійшли ж трохи згодом присутні й сказали Петрові: І ти справді з отих, та й мова

твоя виявляє тебе.

74. Тоді він став клястись та божитись: Не знаю Цього Чоловіка! І заспівав півень хвили тієї...

75. І згадав Петро сказане слово Ісусове: Перше ніж заспіває півень, відречешся ти тричі від Мене. І, вийшовши звідти, він гірко заплакав...